

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը

ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

1 դեկտեմբերի 2016թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ա. Պետրոսյանի
Անդամակցությամբ՝ Ֆ.Թոխյանի
Ա. Թունյանի

Ուսումնասիրելով Արաքսյա Նիկողոսյանի անհատական դիմումի
ընդունելիության հարցը,

Պ Ա Ր Ձ Ե Ց .

Համաձայն ՀՀ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ Արաքսյա Նիկողոսյանը դիմել է ՀՀ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով.

«ՀՀ Քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի» 234.1 հոդվածը ճանաչել ՀՀ սահմանադրության 61 հոդվածին հակասող և անվավեր»:

Ըստ դիմողի՝ վիճարկվող իրավակարգավորումից բխում է, որ դատարանն ինքն է գնահատում՝ թույլ են տրվել, արդյոք, դատական սխալներ, առկա են նյութական և դա-

տավարական նորմերի խախտումներ, թե՛ ոչ: Կողմերի կարծիքները և ներկայացրած ապացույցները գնահատվում են այնքանով, որքանով դրանք ներկայացված են հայցադիմումում կամ դրա պատասխանում: Այսինքն, ենթադրվում է, որ դատարանն ընկալում է գործի փաստական բոլոր հանգամանքներն առանց դատավարական քննության և կայացնում է գործը վարույթ ընդունելու կամ մերժելու որոշում: Դիմողը գտնում է, որ այդ իրավակարգավորմամբ օբյեկտիվորեն հնարավոր չէ պաշտպանել իր իրավունքները: Վճռաբեկ դատարանը հիմնվելով իր օրենսդրական լիազորությունների վրա՝ էականորեն նեղացնում է այն գործերի շրջանակը, որոնք ենթակա են քննության:

Դիմումում որպես վիճակվող հողվածի համար դիմողը նշել է «234.1» համարը, այն դեպքում, որ վիճարկվում է ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 234-րդ հոդվածի 1-ին մասի իրավակարգավորումը, որի տեքստն էլ կցվել է դիմումին:

Ղեկավարվելով §Սահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքով և ելնելով խնդրո առարկա անհատական դիմումի և կից փաստաթղթերի նախնական ուսումնասիրության արդյունքներից՝ գտնում ենք, որ դիմումի հիման վրա գործի քննության ընդունումը ՀՀ սահմանադրական դատարանի կողմից ենթակա է մերժման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

- խնդրո առարկա անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն է: §Սահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 27 և 28-րդ հոդվածներով նախատեսված են իրավասու սուբյեկտների կողմից Սահմանադրական դատարան հասցեագրված դիմումներին ներկայացվող ընդհանուր պահանջները, դիմումին կցվող նյութերի շրջանակը, իսկ անհատական դիմումի ընդունելիության հավելյալ պարտադիր պայման է նույն օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասի պահանջը, համաձայն որի՝ դիմումը պետք է պարունակի նաև Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: Ավելին, ՀՀ սահմանադրական դատարանը 24.11.2009թ. ՍԴՈ-839 որոշման մեջ արտահայտել է իրավական դիրքորոշում, ըստ որի՝ §Սահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի հիշյալ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որևէ հատկանիշով: Անհատական դիմումին ներկա-

յացված այս պահանջը նշանակում է, որ դիմողը պետք է փորձի բավարար կերպով իրավաբանորեն հիմնավորել, թե իր սահմանադրական որ իրավունքներն են խախտվել և ինչ անմիջական պատճառահետևանքային կապ է առկա վիճարկվող դրույթի և իր իրավունքների խախտման փաստի միջև: Խնդրո առարկա դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չեն ՏՍահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասի պահանջներին համահունչ իրավաբանորեն ձևակերպված հիմնավորումներ:

Հարկ է նշել նաև, որ դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ առկա է ՀՀ սահմանադրական դատարանի 2007 թվականի ապրիլի 9-ի ՍԴՈ-690 որոշումը:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով ՏՍահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 32 և 69-րդ հոդվածների պահանջներով՝ ՀՀ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Արաքսյա Նիկողոսյանի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

1 ղեկտեմբերի 2016 թվականի
ՍԴԴԿՈ/1-34